

Také malé poľské lentilky. Tie vyšedivené?

V Piešťanoch si sa obľiala kávou.

Nástupište tri, koľaj druhá. Prvá káva. Žabó to vpilo a zaregistrovalo do mapy medzi gombíky a čipku. Do tretice všetko. Dobre.

Druhá zastávka, miestna knižnica na akejsi ruskej ulici v Petržalke. Budeš veľkorysá, dopraješ jej hlavné mesto, svoju prednášku a zaleješ dve kávy. Necháš zaliat' dve kávy.

- Jej, jaj, vy ste taká zlatá, nesku GOLDku, poprosím, aj mliečko, aj, aj. Roky rokúce len takú pijem... -

Piješ.

V Bratislave si sa obľiala kávou.

Káva v lone. Zlatááá. Ááá. Banálna nehoda. Chcela si jej ukázať zips na vnútornej strane čížmy a ešte iné vnútorné stavy. Zvrtla si simultánne s obuvou aj šálku. Aj reč.

Dlhý pás kňučania.

Aj v podpise na sivej sedačke zostane pruh. Zvrásni sa do 2D klitorisu.

"Také metamorfózy, až to bolí." Smial sa neplatnému pokusu.

Bola horúca. Ale na to prídeš až ráno. Bolo veľa neplatných pokusov.

Po prednáške, po programe, po všetkom si to miesto skontrolovala. Nenápadne. Akože stojíš o stojan s časopismi. Akože. Všetky literárne. Dotyky. Vlňa. Fragment. Flák. Vyzerá hnusne. Ako zdvihnutý prst. Ako zotletá práve vyhrabaná kosť. *"...a sme tam tak stáli nad tou jamou a rovno pri hlave trčala zažltnutá kosť. Tolká jak žalud'. Zaťala päť. Truhlu doškriabu, keď ju budú spúšťať, napadlo ma ako prvé, ako druhé..."* Ako nevypraté nohavičky. Babkine spomienky horšie ako drôtom do oka. *"Mníšky nás bili za špinavé galotky. Museli sme im ich ukazovať. Vždy na začiatku hodiny katechizmu."* Držíš kolená tesne pri sebe v nádeji, že stred nohavičiek, práve ten inkriminovaný, nemôže vidieť. Spredu, ale hlavne odzadu. Pri platných pokusoch myslíš na babku a jej prikázania. On na neplatné pokusy. Do tretice? Po druhú? Potom už ani prvýkrát. Raz. Možno, niekedy. Ešte. Chcela by si sa tam dolu poškrabkať. Opáčiť, či je to tam vlhké. Nutkania sú už také. Pretieraš si od nervozity zápästie.

Na hoteli perieš uterák.

Spolubývajúca by nemusela správne pochopiť, keby to necháš len tak. Čierne na bielom. Nechápeš, ako z modrej môže byť sivá. A predsa sa točí. O dušu žmýkaš. Nič ti nezišlo. Ani z uteráka. Ani na um.

Spolubývajúca má káblíky v ušiach a nesprchovala sa. Vyhovorí sa na plesne a inú hotelovú háved'. *"Ešte na intráku. Pozorovali sme také tie lesklé chrobáky. Ako sa to len... Také tie striebřisté, tie..."* hovoríš cez stenu. Stojíš nad umývadlom. Aby reč nestála. Vrael ti, že rybenky neútočia. Sú svetloplaché a sú človekoplaché.

Špáry sú cesty a sú priehlbiny. Dá sa po nich vlniť, ale to by si musel chcieť. Keby si chcel...

Od rozhorúčených riflí ti do večera zmodrelo lono aj s priľahlým vesmírom. Na bielom to vyrazilo do šeda. Achromatika v hoteli. Biela, biela, biela. Biela káva narobí okrové škvrny.

- Vedci práve zistili, že vesmír je stopercentne béžový. Pýtala si sa preda, čo hlásili, nie? Tak nie. - pokrčí sa a ty mu dáš odpiť z automatovej kávy. Vždy mu dáš. Čo ak...

Perieš uterák v hoteli. Hotelové sú drapľavé. Tvoj nos je drapľavý. *"To čo to máš zas za drapľavý nos?"* Cukne ním dozadu. Dokrčí sa. Ako originálne ti vyzná lásku. Máš rada drapľavosť a absolútnu dôveru. Má rád drapľavosť a absolútnu dôveru?

Nemáš rada veľkoplošné obrazovky, prítomie a zelenú. Takú tú trávnikovú pri futbale. Ťahá oči. Vegetariánsku pizzu odmietaš. Aj feferónky, aj ten futbal vo vedľajšej stíchnutej miestnosti. Oťapení skalní. Za rovnaké farby. Bude ti stačiť stôl pri dverách a trojdecovka kofoly. Za deväťdesiat centov. Na hlavné mesto celkom slušné ceny.

- Kávu, prosím. -

- Zalievanú alebo... -

- Alebo... -

Do tretice všetko. Aj tá pizza nakoniec je. Sa je.

Precenila si sa. Dávaš si zvyšok zabaliť a na izbe zistíš, že vôbec nie je tvoj. Podľa tých feferónok.

Máš v sebe priveľa kofeínu a priveľa farieb na bežný deň. Štípe to v očiach.

Spolubývajúcej šumí z uší melódia. Do vankúša.

Do mozaiky pridáš antracit. Vyvetráš a porátaš všetky tie bzum, bzum, bzum na mokrej asfaltke pod hotelom. Zaznamenáš to do chatu. *"Dnes som nemohla spať. Myslím na rybenky a nás troch. Ty ja a káva, čo nikdy spolu ráno nepijeme. S mliekom by bola béžová a to nie je ani ryba, ani rak. Ani rybenka."*

Ostatné mu dopovieš. Ryba Rakovi. Raz. Dvakrát...

Do tretice všetko dobré...

Mnoga leta...

Aby sme sa nezabudli náááápíííť.